

**“IK NEEM MIJN
‘COMFORT-ZONE’
MET ME MEE,
WAAR IK OOK
NAARTOE GA”**

Een Brusselse ervaring van een Pakistaanse student

Wie zijn oren spitst op de campus hoort steeds vaker Engels. Dat kan ook moeilijk anders in deze globale tijden. Hoe voelen internationale studenten zich in Brussel en op de VUB?

TEKST: NETTE LOOTS

BEELD: HARRIS BIN MUNAWAR

Harris Bin Munawar, een Erasmus student geboortig uit Pakistan van ‘ergens in de dertig’, volgt sinds februari een masteropleiding Digital Communication Leadership aan de VUB via het Erasmus Mundus masterprogramma. Geleid door zijn nieuwsgierigheid naar nieuwe vormen van communicatie in sociale media, trekt Harris al veertien jaar de wereld rond op zoek naar nieuwe inzichten.

Waar kom je vandaan?

Munawar: “Ik ben van Pakistan, maar beschouw Pakistan niet als mijn ‘enige’ thuisland. Mijn vader was een militair waardoor ik als kind heel het land rondreisde. Mijn ouders namen uiteindelijk een vaste woonplaats, maar veertien jaar geleden al verhuisde ik naar een grotere stad. Ik moest het al evezonder mama’s eten doen voor ik naar Brussel kwam. Daarna verbleef ik een tijdje in New York, waar ik een masteropleiding volgde aan de

universiteit. Het is dus niet de eerste keer dat ik Pakistan voor lange tijd verlaat.”

Mis je je thuisland?

“Ik heb geleerd om mijn ‘thuis’ of mijn ‘comfort-zone’ met me mee te nemen, waar ik ook naartoe ga. Brussel is een gastvrije, vriendelijke,

levendige en multiculturele stad en ik voel me er al helemaal thuis. Ik kook zelfs de linzensoep en flatbread van mijn moeder en ik kan al de ingrediënten daarvoor vinden in de nachtwinkel om drie uur ’s nachts. Mijn beste vrienden mis ik wel. Het gaat nog een tijdje duren voordat ik zo’n goeie vrienden heb gemaakt in Brussel. Dankzij de activiteiten,

georganiseerd door het Erasmus Student Network, heb ik de kans gekregen vele andere internationale studenten te ontmoeten. Zo’n 100 in één maand! Ik ben van plan om een jaar hier te blijven en zou graag meer Belgische studenten ontmoeten. Omdat lokale studenten meestal geen Engelse vakken opnemen, hebben de meeste Erasmusstudenten het gevoel dat ze Brussel beleven als een typische grootstad die hun kansen biedt om elkaar te leren kennen, maar niets meer zegt over België en het dagelijkse leven in België zelf. Wij, Erasmus studenten, komen bij elkaar, worden vrienden met elkaar en gaan naar onze eigen afzonderlijke evenementen. Wat de activiteiten op de VUB zelf betreft hebben wij soms geen idee wat er zich afspeelt door de week.”

Heb je nog steeds contact met je familie?

“De spreuk: ‘het is onmogelijk om niet te communiceren’, is vandaag de dag zeer actueel door het gebruik van sociale media. Ik bel één maal per week met mijn familie, maar

zit in drie verschillende WhatsApp-groepen van intieme en uitgebreide familie. We lezen ook constant dingen over elkaar op Facebook. Het voelt dus niet aan alsof we ver van elkaar verwijderd zijn. Afstand is onbelangrijk geworden. Ik ben blij dat ik voorheen terecht ben gekomen in een groep van prachtige mensen waarmee ik zes maanden in Salzburg heb gezeten. Wij hebben voor elkaar gezorgd en elkaar gesteund, dat maakt dat ze ondertussen als familie aanvoelen.”

Erasmus Mundus

Wat studeer je hier en waarom?

“Ik ben hier voor het 2de deel van een Erasmus Mundus masterprogramma in Digital Communication Leadership. Wij bestuderen onder meer de impact van nieuwe vormen van communicatie op de samenleving en hoe we kunnen omgaan met de risico's van digitale apparaten en netwerken. Met meer dan achttien studenten van overal ter wereld gingen we naar Salzburg voor onze basiscursussen en daar kozen we dan onze toekomstige studies gebaseerd op onze interesses. Op de VUB zijn we met negen. Wij komen van verschillende culturele achtergronden en brengen een nieuw perspectief mee naar Europa. Hier verrijken wij dan weer onze eigen kijk, methodes en ervaringen met Europese digitale media. Ik ben geïnteresseerd in de impact van technologie op de maatschappij in het algemeen.”

Wat deed je hiervoor?

Ik studeerde toegepaste informatica en Engelse literatuur in Pakistan en kon daarna met een Fulbright beurs een master in Media, Cultuur en Communicatie volgen aan de universiteit van New York. Ik was journalist voor meer dan tien jaar en docent aan de universiteit voor ongeveer vijf jaar. In beide beroepen

heb ik gevochten met, wat voor mij soms een verloren strijd leek, het Pakistaans gedachtegoed. Dit heeft me ertoe aangezet nieuwe methodes en theorieën te onderzoeken. Mijn interesse in communicatie, cyborg theorie, science fiction, en human-computer interaction was dan ook een perfecte basis om nieuwe ideeën te ontwikkelen.

Vrije Universiteit Brussel

Wat vind je van je opleiding?

“De richting die ik volgde aan de universiteit van New York in 2009 had enkele van de beste professoren in het veld, maar ik lieg niet wanneer ik zeg dat de professoren en de vakken aan de VUB niet minder goed zijn, sommigen zelfs beter. De professoren luisteren naar onze theoretische inzichten en staan in contact met mensen uit de praktijk en de industrie. Proffen gebruiken hun eigen inzichten als professionals in discussies en staan steeds open voor andere meningen en nieuwe ideeën.”

.....
“IK BEN EEN BEETJE EEN NERD DOOR DE GROTE INTERESSE IN MIJN STUDIE, MAAR TEGELIJK HOU IK VAN NIEUWE MENSEN LEREN KENNEN”
.....

In welke opzichten verschilt de VUB van andere universiteiten?

“Een groot verschil met Pakistan of New York is dat iedereen het hier vrij snel eens is met je standpunt. In Pakistan en New York kon je veel makkelijker met mensen in discussie gaan over wat jij wel en niet gelooft. Als je hier in discussie wil gaan, zegt men meestal ‘Ik begrijp je standpunt’. Echt discussiëren mis ik hier wel.”

Belgische cultuur

Heb je al veel van België gezien?

“Helaas niet. Ik heb veel gelezen over de geschiedenis van België en niet alleen over de chocolade, Kuifje en de smurfen, maar ook over de kolonisatie van Congo waarbij miljoenen mensen stierven. Ik probeer meer over het Belgische leven en de inwoners van Brussel te weten te komen, maar dat heeft tijd nodig. Ik voel me niet goed bij die diepe kloof tussen Erasmus- en lokale studenten. Het staat in de weg van de uitwisseling van kennis en cultuur waar we deel van uitmaken. Ik ben het Erasmus Student Network erg dankbaar voor de verschillende dagactiviteiten en uitstappen naar verschillende steden in België. Zij doen geweldig werk!”

Ben je een party-animal of eerder een noeste werker?

“Eigenlijk ben ik beiden. De zin ‘I work hard, I play harder’ is bij mij van toepassing. Ik ben een beetje een nerd door de grote interesse in mijn studie, maar tegelijk hou ik van nieuwe mensen leren kennen en vind het belangrijk om tijd door te brengen met vrienden. Het voordeel in New York was dat de bibliotheek daar dag en nacht open was. Wanneer iedereen tegen vijf uur naar huis ging van het feesten, zette ik mij nog twee uurtjes in de bibliotheek om te lezen.”

Wat zijn je toekomstplannen?

“Er zijn verschillende dingen die ik mezelf wel zie doen. De journalist in mij wil nieuwe manieren ontdekken om verhalen te vertellen met behulp van digitale hulpmiddelen. Door mijn interesse in communicatie, leer ik met sociale media strategie een campagne te voeren, met oog op belangenbehartiging en activisme. Doctoreren zit er misschien ook nog in. Ik hou ervan om les te geven.” ♦